

Üstad'ın virdlerinden olan "هُزْدَقٌ لِّجِدِّالْمُطْعَمِ الْمَسِيءِ" anlamı ve fazileti hakkında bilgi verir misiniz?

هُزْدَقٌ لِّجِدِّالْمُطْعَمِ الْمَسِيءِ Bu ifadenin manası şudur: **Onun kadri İsmi'l-Muazzamla yüce kılındı.**

Burada Cenab-ı Hakk'ın her bir isminin çok muazzam bir değere sahip olmakla beraber, İsm-i Azam olarak anılan ismin en muazzam bir konumda olduğu ifade edilmektedir.

İsm-i Azam'la yapılan duaların, kabule daha yakın olduğu çok hadislerle ortaya konmuştur.

Üstadımız Hz. İmam-ı Ali'nin (r.a) sahih olan virdlerine, kasidelerine ve kitaplarına ömrü boyunca sahip çıkmış ve yaymaya gayret etmiştir. Çünkü ilmin kapısı olan bu muazzam velayet şahının Ehl-i sünnete kazandırılması gerekiyor. İşte Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevi Hazretlerinin "*Mecmuatu'l-Ahzab*" kitabında geçen ve sahih yollarla bize kadar ulaşan dua ve zikir eserlerini Üstadımız da sahiplenmiş ve bunları okumuştur.

İşte soruda geçen ifade de İmam-ı Ali (r.a) "*Ercüze*" ismini verdiği eserinde geçmektedir. İmam-ı Ali (r.a)'ın İsm-i Azam olarak gördüğü **Ferd, Hay, Kayyum, Hakem, Adl** ve **Kuddüs** isimlerini Üstadımız da devamlı okumuş ve kendisine vird yapmıştır. **Sekine, Tahmidiye, Celcelutiye, Ercüze** gibi İsm-i Azam dualarını, Üstadımız daima okumuş, çok büyük sıkıntılardan böylece İzn-i İlahi ile korunmuştur. Üstad, bu konuyu şöyle izah etmektedir:

“Evet, kaside-i Ercüziye’sinde Sekine tabir ettiği İsm-i Âzam ve Celcelûtiye’sinde Süryanî ve Arabî olarak yine müteaddit tarzda İ لِّجِدِّالْمُطْعَمِ الْمَسِيءِ (Onun kadri İsmi'l-Muazzamla yüce kılındı.) gibi tabirlerle beyan ettiği Esmâ-i Sitte-i meşhure ki, İsm-i Âzamdır. Gösterdiği bin üç yüz elli üç (1353) tarihinde yüz yetmiş bir defa Esmâ-i Sittesi Risale-i Nur müellifinin daimi virdidir.”(1)

Buradan da anlaşılıyor ki, bu İsm-i Azam hükmündeki isimlerin okunmasıyla ve onlara kıymet verilmesiyle, Cenab-ı Hak bu isimlerle yapılan duaları kabul etmiş, Üstadımıza ve okuyanlara güzellikler, ferahlıklar ve kurtuluşlar nasip eylemiştir.

Bu bahsin haşiyesinde de Üstadımız şöyle diyor:

“Belki 'feyâ' nida ile çağırıldığı **حَامِلَ الْإِسْمِ الَّذِي حَلَّ قَدْرُهُ** hesab-ı ebced ve cifir ile bin üç yüz elli dört (1354) eder ki, bu Arabî tarihte Risale-i Nur'un kırktan fazla şakirtlerini ve müellifini imha etmek plânı ile hapishaneye attıkları zamandır ve tevkif ettikleri tarihtir. Bu tarihte bu hitaba tam muhatap olacak yalnız bunlar görünüyorlar. Çünkü vaziyetleri gayet korkulu idi. Hâlbuki harika olarak selamete çıktılar.”(2)

Dolayısıyla burada hem hem İmam-ı Ali'nin dualarının ne kadar isabetli ve makbul oldukları, hem İmam-ı Ali'nin hizmetimizle ne kadar alakadar bulunduğu hem de İsm-i Azamla yapılan duaların ne kadar müessir olduğu güzelce ortaya konmuştur.

İsm-i Azam'la ilgili bir rivayet şöyledir;

Tirmizi, Ebû Dâvud ve Nesâî'de geçe bir hadise göre; namaz kılan birisinin "**Allahümme inni es'elüke bienne leke'l-hamdü la ilahe illa ente'l Mennân Bediü's-semâvat ve'l-ard Zü'l-celali ve'l-ikrâm ya Hay ya Kayyum**" diye dua ettiğini duyan Resulullah, "**Biliyor musunuz ne ile dua etti?**" diye sormuş, ashabın "*Allah ve Rasûlü bilir*" demeleri üzerine, "**Nefsim kudret elinde bulunan Zat-ı Ecell'e yemin ederim ki, Allah'a en büyük ismi (ism-i a'zâm) ile dua etti. O ism-i a'zâm ki, onunla çağırıldığı vakit icabet buyurur ve onunla istenildiği vakit verir.**" buyurmuştur.(3)

Dipnotlar:

(1) bk. [Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Yirmi Sekizinci Lem'anın Birinci Meselesi.](#)

(2) bk. [a.g.e., Haşiye.](#)

(3) bk. *Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini, Kur'an Dili, VI, 4678.*